Jeg vil gerne takke Pia Kjærsgaard for den varme velkomst og sige, at det glæder mig meget, at være tilbage i Danmark. Jeg er forelsket i dette land. Jeg elsker dette land på grund af dets rygrad, den ukuelighed det udviser, dets insisteren på at fejre og bevare religionsfrihed og ytringsfrihed. For fem år siden var jeg her, inviteret af Venstre, Danmarks liberale parti, fordi jeg på det tidspunkt var medlem af Venstres hollandske søsterparti VVD. Jeg blev budt velkommen af Anders Fogh Rasmussen, som var Statsminister, og som tog mig til sit kontor. Statsministeren præsenterede mig for indenrigsministeren. Han sagde, han hedder også Rasmussen. Så præsenterede han mig for partiformanden, som også hedder Rasmussen. Jeg syntes det var ganske besynderligt. Gav man topstillinger i regeringen til familiemedlemmer? På det tidspunkt vidste jeg ikke, at Anders Fogh Rasmussen efterfulgte en Rasmussen, og da han gik af, blev han efterfulgt af endnu en Rasmussen. Selv i et land som Danmark sker der sære ting. Er der nogen tilstede, som kan forklare det? I kan grine, men da jeg var en lille pige og voksede op i lande som Somalia, Saudi Arabien, Etiopien, Kenya, blev magt og rettigheder delt blandt familiemedlemmer. I Somalia havde Marehan-klanen magten, da jeg blev født, så alle kom derfra.

Da vi kom til Saudi Arabien opdagede jeg, at regeringen var en familievirksomhed. De har ca.5.000 prinser, og de har alle stillingerne. Tænk sig, uddannelsesministeren er Saudi, indenrigsministeren er Saudi, forsvarsministeren er Saudi, udenrigsministeren er Saudi, så da jeg hørte om alle de Rasmussen'er var jeg noget chokeret. Etiopien havde også en god del nepotisme. Da jeg boede der lå magten hos en stamme, der hed Amhara. Alle talte amhara, og magt var ikke baseret på fortjeneste. Kenya var ikke anderledes. Da jeg boede der, var herskeren Daniel A. Moi, der tilhørte Kalenjinstammen, og som I kan forestille jeg, blev alle vigtige stillinger inden for styret, økonomi og uddannelse fordelt blandt stammemedlemmer. Nogle småbidder blev smidt til Luostammen - som Præsident Obama nedstammer fra - og til Kikuyustammen, som havde kæmpet for Kenyas uafhængighed, og derfor måtte få lidt. Under alle omstændigheder var jeg gennem min opvækst vant til en samfundsstruktur, hvor magten fordeles blandt familiemedlemmer, klanmedlemmer, stammemedlemmer. Så da jeg kom til Danmark og hørte alle disse Rasmussen'er, tænkte jeg, hvordan hænger det sammen. Jeres tidligere statsminister fortalte mig, at navnesammenfaldet var tilfældigt.

En stor forskel fra de steder hvor jeg er vokset op. I alle de samfund jeg har levet før jeg kom til Holland, var vi undersåtter. Vi var ikke individuelle borgere, vi var undersåtter. Og som undersåtter havde vi herskere. En hersker er en person eller gruppe med en masse magt, som ikke lader sig begrænse af domstole eller parlament. Magten er koncentreret om dem, de er som guder, konger. Vi, som individer, er undersåtter, og vi har at adlyde, eller risikere fængsel, tortur, eksil, som skete for min far, død. Det var først da jeg kom til Holland at jeg så et system, en kultur, som man kaldte et liberalt demokrati, inspireret af oplysningstiden, hvor mennesker er frie og lige over for loven, hvor der er solidaritet blandt mennesker, som borgere, og hvor man udvælges på grundlag af egen fortjeneste. Så alle Rasmussen'erne i dette land bliver udvalgt på grundlag af egen fortjeneste; de er ikke i familie.

I Holland, som er et konstitutionelt monarki, er det kun i den kongelige familie at magten går i arv. Det samme gælder i Danmark. I det system jeg kommer fra, hvor blodet bestemmer, hvor individet er en undersåt, og hvor vi har en hersker, er undersåtten ikke fri. Staten kan bestemme hvad og hvornår undersåtten skal foretage sig noget, og ulydighed giver straf, fængsel, eksil. Vi levede i konstant frygt. I forhold til os undersåtter sigtede uddannelsessystemet mod en ting: vi skulle lære at adlyde. Ikke at adlyde var ensbetydende med straf.

Jeg voksede op som muslim. Vores religion blev anvendt af gode såvel som onde kræfter, til at gøre os lydige. I dag lever vi i en global verden, og folk forlader de steder, hvor der er herskere og undersåtter, og rejser til andre verdensdele, hvor folk er borgere og regeringer er valgt af og for folket. Faktisk har de seneste 30-40 år set en strøm af folk fra undertrykkelseskulturer, og de undersåtter, de mennesker, søger at få en bedre tilværelse. Vi ser dem strømme mod demokratiske kulturer. Vi ser ikke kun bevægelse fra et sted til et andet, vi ser at der sker gode ting. Når de undersåtter bliver borgere, værdsætter de det og fejrer det og elsker det, og bidrager til deres nye kulturer. Men vi ser også nogle, som ikke gør det, som er forvirret, nogle som hører om borgerskab, og hvad det indebærer, og afviser det. Med andre ord er der en konflikt, og den er både lokal og global.

I danskere har givet os det berømteste eksempel på en sådan konflikt – Muhammed tegningerne. Muslimer opdrages til at betragte profeten Muhammed, religionens grundlægger, som ufejlbarlig, og de mener at det er en forbrydelse at tegne et billede af ham, og da den danske avis udgav ikke bare et, men 12 tegninger, kan I nok forestille jer hvilket chok og skræk det gav i den befolkningsgruppe. Men set fra den danske avis og tegners perspektiv, bruges Muhammed som

inspiration til at hugge hovedet af folk og slå folk ihjel med bomber, til at holde kvinder hjemme, så de gjorde det jeg har hørt danskere er gode til, de lavede tegninger af ham. Dette førte til en højst dramatisk konfrontation, som afslørede de vigtige forskelle som jeg taler om – mellem lande bestående af undersåtter og herskere på den ene side, og lande med folkevalgte regeringer, hvor folk er borgere. I Danmark var der en dansk imam, som så de 12 tegninger og supplerede dem med 3, der var mere farverige end de12. Han tog dem med sig i en folder til Mellemøsten, til steder som Syrien, Egypten, Saudi Arabien og Libanon, og alle de steder gælder hersker-undersåt-forholdet. Undersåtterne der almindeligvis ikke må protestere, danne politiske partier, stemme, kritisere – de fik besked på at organisere og protestere, brænde ambassader, det danske flag, og vi så folk råbe død over Danmark. Tænk på steder som Saudi Arabien, hvor kvinder ikke må køre bil, hvor kvinder har en værge, og kun med værgens tilladelse må de forlade huset og gå i skole og i så fald med ledsagelse. Kvinder og mænd må ikke være sammen, men jeg husker tegningerne klart og supermarkederne, hvor det var let at se forskel på jogurt fra Danmark og jogurt fra andre lande, og hvor de danske produkter blev på hylderne. Det var, som vi så, en demonstration organiseret af staten, undersåtterne gjorde som der fik besked på. Undersåtten i et sådant samfund er som voks. Han eller hun kan formes efter ønske. Han er som en zombi. Der findes systemkritikere og opposition men i hemmelighed. Der er masser af sammensværgelsesteorier, og hvis man afsløres er straffen hård, lange år i fængsel, tortur, døden. I modsætning hertil er borgeren fri i et liberalt demokrati, hvor meninger formes baseret på de oplysninger man kan skaffe om en sag. Statens institutioner har til formål at garantere så meget frihed for borgerne som muligt. Regeringer er folkevalgte, og borgerne kan være kandidater, kan blive partimedlemmer, danne partier. Der er ingen frygt forbundet med at kritisere regeringen. Faktisk så jeg lige i USA, at oppositionens kampagne er én lang opremsning af regeringskritik. Den er ganske fredelig. Efter valget får vinderen lov til at regere.

Men nu i vor verden, hvor borgerkulturer og undersåtkulturer mødes, ser vi konflikter både lokalt og globalt.

Lokalt ser vi immigranter, mest fra muslimske lande, som voksede op som undersåtter, der må finde sig i herskere, og som med en undersåts mentalitet forsøger at starte en ny tilværelse i et miljø præget af borgerskabsmentalitet. For mange er overgangen i orden. De tilpasser sig og bliver efterhånden borgere, ikke blot formelt, men også reelt, i deres mentalitet, i deres troskab over for grundloven. Desværre går det ikke sådan for alle. Nogle bliver forvirrede og oplever en hård overgangsproces. Vi kender mange eksempler i Danmark og i hele Europa på at unge mennesker dropper skolen, en kriminalitetskurve der er uforholdsmæssigt høj blandt disse nyankomne og blandt muslimske mænd. Ikke alle muslimske mænd er forbrydere, men hvis man ser på tallene, er muslimske mandlige indvandrere i det ene land efter det andet

Overrepræsenterede, hvad angår kriminalitet. Vi kender også til overgreb i hjemmet hvor piger og kvinder lider mest, hvor handlinger som æresdrab, kvindelig omskæring og tvangsægteskaber er blevet problemer som europæerne har måttet tage stilling til. Jeg må understrege, at ikke alle muslimske kvinder bliver omskåret, ikke alle muslimske kvinder er ofre for vold i hjemmet, ikke alle muslimske mænd er voldsmænd, men hvis man ser på de forskellige befolkninger i Europa, er der en overrepræsentation af disse skikke, forbrydelser og afvigende handlinger inden for det muslimske samfund.

Det skaber konflikter mellem borgerne i modtagerlande og de der kommer fra lande, hvor de er vant til at være undersåtter. Disse konflikter på lokalt niveau minder os hele tiden om forskellene i værdisystemerne i kulturer, i vaner, i religiøs overbevisning på globalt niveau.

En måde, som nogle immigranter reagerer mod vanskelighederne med at tilpasse sig de nye forhold på, er ønsket om at indføre det kendte. Det de kender til er sharialoven. Forstår I, hellere end at ændre sig og tilpasse sig de nye forhold, ønsker personen at ændre systemet, så systemet tilpasser sig det, som man kender. Dette opmuntres af lande som Saudi Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Kuwait ved at bidrage med penge og ideologi. Det støttes også af sådanne bevægelser som Det muslimske broderskab, som etablerer muslimske centre, moskeer og muslimske kulturcentre. Indtil videre udgør de en relativt lille gruppe, og undertiden støttes de af nogle multi kulturalister, der mener det ufarligt at stræbe mod at transformere et liberalt samfund til et sharia-baseret samfund. Faktisk nægter nogle af relativisterne at sammenligne idet de går ud fra, at et sharia-baseret samfund er lig med et liberalt samfund.

På det globale plan ser vi de konfrontationer der for nogle begyndte efter den 11.sept.2001. De var der før, men vi blev først klar over dem senere. USA og dets allierede incl. Danmark er nu midt i to krige, måske bliver der flere. Al Qaedas dagsorden er, hvis det lykkes for dem, at indføre islamisk eller sharialovgivning i de samfund de overvinder. Den udvikling må bekæmpes globalt og lokalt. sharialoven baseres på at Gud er lovgiveren, Guds styre er i Koranen og i Sunna eller hadif. Disse er samlinger af seks bind bøger, som betragtes som ukontroversielle, idet de dokumenterer Muhameds ord. Kaliffen, ayatollahen, sultanen, eller hvem herskeren end bliver, ser som sin opgave at implementere koranens lov. En muslim er en mand eller kvinde, der bøjer sig for Allahs vilje. Hvis et menneske ønsker at blive muslim bliver han undersåt, idet han ikke må anfægte loven. Han skal blot adlyde. En borger spørger altid hvorfor. Det gør en undersåt ikke. Inden for de rammer er der tre nøgleaspekter af livet som styres på en sådan måde at det bliver meget anderledes end den måde de samme menneskelige temaer styres i et demokratisk samfund, hvor folk er borgere.

De tre aspekter er 1.sexualitet 2.velstand eller penge og 3.aggresssion. I et muslimsk samfund under sharia bliver sexualitet mystificeret. Piger og drenge holdes tidligt adskilt inden de bliver kønsmodne. Sex før ægteskab er ikke bare forbudt, det er bestemt, at par der har sex inden ægteskab skal piskes eller stenes til døde. Hvis en gift har sex med en anden end sin mand eller kone, bør han /hun stenes til døde. Hvor mange har hørt om Ashtiani Muhamed den iranske kvinde? Hvor mange af jer har hørt om den kvinde som skal stenes? Dommen er betinget. Iran er en stat under sharialovgivning. Iran er et land det er indstillet på at gennemføre stening straf for utroskab. Saudi Arabien er endnu et land, som gennemfører stening om fredagen.

Lad os tale om voldtægt, som også straffes med døden. Hvorfor? Hvis du som muslimsk kvinde under sharia kan bevise, at du er blevet voldtaget, må manden som voldtog dig dræbes ved stening. Men her kommer fælden. Som kvindeligt offer for voldtægt, må du have 4 mænd som er vidner til at du blev voldtaget; 4 mænd, der så på at en kvinde blev voldtaget. I et samfund som Danmark vil man spørge: Hvorfor se på? I ville straffe dem der så på. I et shariasamfund må man frembringe 4 mænd, som vil erklære, at de så dig blive voldtaget. Kun i så fald har du en sag. Hvis ikke, var du en kvinde på det forkerte sted, som bad om at blive voldtaget. Så er der ikke tale om voldtægt, men om forførelse. Inden for ægteskabet er manden kvindens værge. Det er hendes pligt at bøje sig fuldstændigt for hans vilje. Han har ret til at gifte sig med tre andre, men er ikke nødt til det. De fleste ægteskaber er arrangerede af forældrene mens de kommende ægtefæller endnu er børn. Unge forældre er ikke klar til at få de børn de får, og er ikke klar til at være forældre, og da slet ikke i en moderne verden.

Unge ugifte må ikke have kærester. Hvor man følger sharialovgivning strengt, er det en forbrydelse for unge ugifte at være sammen. I et sådant samfund kan der gå en masse galt, når man nærmer sig puberteten. Fordi sex er så begrænset - prævention diskuteres slet ikke - og mennesker er menneskelige, så sker der uønskede graviditeter når folk kommer sammen. I sådanne tilfælde bliver pigen straffet strengt - ofte ved æresdrab, som vi nu kalder dem. Under sharia bliver der tale om piskning eller stening. Jeg nævner kvinden skønt begge parter er hjemfalden til straf, men rygter og snak kan undergrave kvindens status, så hun opfattes som en forfører. En ung man der står overfor udsigten til straf, kan simpelthen nægte at kende pigen. DNA-videnskaben er ikke nået til shariasamfundet endnu. Et uønsket resultat af denne yderst undertrykkende kønskultur er spredning af HIV og andre kønssygdomme.

Aggression er et andet aspekt i livet, som er anderledes i et shariasamfund end i et verdslig demokratisk samfund. Forholdet mellem hersker og undersåt i et shariasamfund er sådan, at på samme måde som kvinden må bøje sig for manden, så må undersåtten bøje sig for herskeren. Der er en undtagelse: hvis herskeren kræver af undersåtten, at denne begår en synd mod Gud. For hvis f.eks. en hersker beder en af sine undersåtter om at servere, købe eller drikke alkohol, så beder han ham om at bryde Allahs lov. Så kan undersåtten protestere.

Hvis en ægtemand beder sin kone om at bryde Allahs lov, er det det eneste tilfælde, hvor hun må protestere og komme ud af ægteskabet. I teorien er alle lige, men i praksis, når der er mangel på resourser, er det en kamp om at opnå magt og fordele, som baseres på den stærkeste slægt, og hvor stærk den forekommer. F.eks. giver det at have mange sønner, der er villige til at kæmpe, en højere status end kun at have piger. Jo tættere man er på den herskende familie, desto større er chancerne for at klare sig godt. Under alle omstændigheder er det bedst at lære, at være aggressiv tidligt, for ikke at blive trådt på.

Jeg husker da jeg var en lille pige på 6 år, da havde jeg og mine kusiner slåskampsøvelser, hvor vi lærte at være aggressive og stærke frem for ofre og svage.

Endelig er der penge, velstand og ejendom. I et shariasamfund opmuntres handel. Skatter er 2½% af indtægt.

Der er en begrænsning på hvad man må handle med, selvfølgelig må man ikke handle med flæsk eller vin og alkohol. Sharia bankvæsen skal være fri for udnyttelse og rimelig over for alle. I praksis kan herskeren beslaglægge din ejendom. Man må have mange penge for at bestikke sig til resultater. Islam accepterer ikke bestikkelse, men det har heller ikke et system, som kan undersøge om der begås bestikkelse. Som muslim er man forpligtet til at dele sin ejendom med familiemedlemmer. Uden love og regler er der konstant konflikter om hvem der ejer hvad. Inden for familien går man ud fra, at kvinder bliver beskyttet af en mand hele livet. De må få lov af værgen, som enten er faren eller ægtemanden, til at gå i skole og senere af manden til at arbejde. Nogle værger giver piger lov til at få en uddannelses og til at arbejde, nogle gør det ikke. Under alle omstændigheder er der ikke tradition for at lære kvinder økonomisk ansvarlighed. Forretningsfamilier lærer deres drenge at drive handel og overtage forretningen, men i et shariasamfund, hvor de velhavende er forpligtet til at tage sig af deres familiemedlemmer, lærer de familiemedlemmer som man tager sig af, ikke meget om pengesager, opsparing og sparsommelighed. Når immigranter fra et samfund kommer til Danmark for at bo, er det som at komme til en helt anden verden. Pludselig lever du ikke som undersåt eller et klanmedlem under er hersker, far, ægtemand eller værge, eller under et velhavende familiemedlem, som sørger for dig. Du er en borger og du lever i et samfund med menneskeskabte love og regler. De fleste muslimer tænker ikke over dette før en eller anden imam fortæller dem, at de har forladt Allahs love. Bevidstheden om at man har forladt Allahs love, og lever i et verdsligt samfund, forårsager hos muslimer - ikke alle, men mange - en hel del forvirring og elendighed. Seksualitet i et samfund som dette, bliver ikke mystificeret. I Danmark, Holland og USA er der meget åbenhed. Teenagere lærer om deres kroppe og om forholdet til det modsatte køn. Prævention er let tilgængelige. Børn og unge lærer ansvarlighed over for sig selv og andre. I den sammenhæng opmuntres til tillid og gennemsigtighed. Hvad angår aggression i et liberalt demokrati som Danmark bliver borgere allerede som unge opmuntret til at undgå vold, og til i stedet at sætte sig og snakke om problemer. Hvis du er utilfreds med resultatet af samtalen, er der altid mulighed for mægling, eller man kan klage. Man kan endda klage over regeringen. Det er utænkelig i den verden jeg kommer fra. Her er det normalt. Det er loven.

Hvad angår penge er det idealet hos forældre og lærere, at når et ungt menneske bliver 18 vil han eller hun være fuldt ansvarlig og have en elementær forståelse for hvad det vil sige, at tjene penge, forbruge, spare op.

Nu skal jeg lave en korrektion. Hvad jeg lige har fortalt om disse forskellige samfund – er grove skitser. Jeg ønsker ikke at dække over, at folk fra et borgersamfund også kan være aggressive; folk kan pådrage sig gæld ved overforbrug, de kan se bort fra den seksualundervisning de får, og de kan blive gravide og smittet med kønssygdomme. Jeg siger ikke, at hvis man vokser op i Danmark som dansk dreng eller dansk pige, begår man ikke disse fejl. Men jeg siger, at man i Danmark har et idealbillede som er skabt i det 21. århundrede.

I et shariabaseret samfund kan folk tilsvarende også undgå vold og være fredelige, de kan være økonomisk ansvarlige og de kan også være seksuelt ansvarlige. I et shariabaseret samfund er den slags mennesker blot undtagelsen. Så jeg ved godt, at der er undtagelser i et frit samfund, og jeg er klar over, at i et shariasamfund, hvor folk er undersåtter, er der undtagelser. Jeg er nu færdig med min korrektion, men det er vigtigt at nævne, at ikke alle danskere er ansvarlige folk, som sparer op og som aldrig har været i seksuel uføre. Det er også vigtigt at nævne at ikke alle muslimske mænd er voldssmænd og muslimske kvinder er ikke alle ofre. Hvis vi virkelig vil udvikle et program med henblik på vellykket integration for folk, der kommer fra undersåt samfund, og det er tilfældet for de fleste muslimske immigranter, så er det afgørende, at forstå holdningerne til sådanne værdier som seksualitet, sådanne temaer som seksualitet, penge, aggression, og jeg kunne også have lyst til tilføje tid, selv om jeg ikke har tid i dag til at tale om det. Vi er nødt til at forstå de værdisystemer, der inspirer dem, vi er nødt til at forstå vaner og skik og brug på de steder, hvor immigranterne kommer fra og hvorfor de forlader dem. Vi er også nødt til at forstå de utilsigtede følger af sådanne værdisystemer. Når man forsøger at se nærmere på den høje afhængighed af det danske velfærdssystem fra de muslimske immigranters side, bør man begynde med at se på muslimers holdninger til penge. Når man ser på den relativt høje andel af voldtægtsforbrydelser begået af mange muslimske mænd, som nu sidder fængslet i Skandinavien, Holland, Australien, bør man forsøge at forstå de muslimske holdninger til seksualitet, som disse mænd har fået via deres opdragelse. F.eks.

at kvinder der utilsløret går på gaden - især sent om natten - betragtes som værende ude efter sex. Hvis man kommer ud af en bar om aftenen, vil nogle muslimske mænd - ikke alle mænd - måske tro, at hun gør det, fordi hun har lyst. Man er nødt til at forstå opdragelsen, vanerne og den kultur man vokser op i. Hvis man vil forhindre at andre unge mænd begår de samme forbrydelser, er det vigtigt at udvikle programmer, der lærer dem at udvise seksuel tilbageholdenhed, og start så tidligt som muligt. Gennem århundreder har sex været et følsomt emne. I kan undervise om det i skolerne, i nabolaget, på Internettet via TV.

Når man ser på antallet af muslimske kvinder i beskyttede kvindecentre eller muslimske mænd i fængsler, er det vigtigt at forstå kulturbaseret aggression. En kultur, der opdrager til at slå først, inden man selv bliver slået, og en kultur, hvor ægtemanden forlanger fuldstændig lydighed af sin kone eller faren af sin datter. Det er ved at anerkende at disse kulturer eksisterer, og ved at gøre noget ved de underliggende principper og ved at henvende sig til disse samfund og udsætte dem for forskellene i de lande, som de har valgt at udvandre til, at man giver dem nogle valgmuligheder. Man spørger, ønsker du dette eller ønsker du dette? Vil du blive ved med de værdier, som vi du lærte i den kultur du kommer fra? Vi forstår at det er hvad du lærte, det er den måde du blev opdraget på, men værdisystemet her er anderledes. Her er de to ting du skal vælge mellem. Hvad vælger du? Det er meget vigtigt, at have den ærlige samtale. Jeg ved I vil svare, at de vil stritte imod. Ja, nogle vil stritte imod, nogle vil modstræbende acceptere, nogle er allerede veltilpasset og er uproblematiske, men i betragtning af problemets omfang, i betragtning af spændingerne i Danmark og resten af Europa mellem muslimer og ikke-muslimer, i betragtning af de negative følger, som sådanne spændinger har for social samhørighed og i betragtning af menneskerettigheds aspekter, der berøres af disse kulturkonflikter, er det vigtigt og frem for alt nødvendigt, at I overvejer disse problemer og at I udvikler disse programmer. Da jeg levede i en undertrykkelseskultur, hvor magt blev fordelt inden for familien og blev givet til fætre og venner, havde jeg ikke et valg. Da kom til at leve i en borgerskabskultur, hvor folk vælger deres regering, følte jeg at jeg havde fået magt, og hvad gjorde jeg med den magt? Jeg traf et valg, og jeg valgte de værdier, der ligger til grund for det frihedssystem. Den danske kultur, som den hollandske kultur og amerikanske kultur har forskelligheder, men de har også vigtige ligheder. Efter min mening er disse kulturer værd at beskytte og bevare.

Jeres parti er ungt, kun 15 år, og I har udført en bemærkelsesværdig præstation med hensyn til at sætte dagsordenen, og jeg tror I har været et eksempel for andre partier i Europa, men via jeres stræben efter konsensus, har i også valgt ikke kun at sætte dagsordenen, men også at støtte en koalition, og derved sikre stabilitet for landets regering sammen med partier, som I ikke er enige med, men sådan fungerer demokratiet.

Da jeg var her for 5 år side, blev jeg fortalt sære ting om Venstre, det liberale parti. Jeg blev fortalt, at dette er et dårligt parti. De vil ikke hæve skatter, og de vil føre en begrænsende indvandrerpolitik. Nå, fem år senere synes jeg at det var en god politik. Danmark overlevede den finansielle krise, og den danske indvandrerpolitik efterlignes overalt i resten af Europa, så nu er jeg stolt over at sige til de folk, som advarede mod Venstre: Se, det var vigtigt, at de foretog de politiske ændringer, hvor svære de end var, for resultatet er bedre end hvis de ændringer ikke var blevet gennemført. Og emnet immigration er måske det mest følsomme emne i Vesten. Det eneste emne, der måske er endnu mere følsomt er Islam. Jeg synes at vi i Europa lader som om, at vi er mere hykleriske end noget andet vestlig samfund. Jeg har været i Australien, hvor folk taler rent ud om Islam. Jeg er i USA, hvor folk taler rent ud om Islam. Det er kun i Europa, at når folk vil tale om Islam, så taler de i stedet om immigration.

Jeg kan ikke læse dansk, men jeg har hørt rygter om at I jeres parti ønsker at standse al indvandring fra ikke-vestlige lande. Er det sandt? Men jeg kommer fra et ikke-vestligt land. Hør nu her! Og jeg kan ikke fortælle jer hvad I skal gøre, men jeg så gerne, at I ikke sagde nej til alle ikke-vestlige. Jeg tror det ville være meget bedre, hvis I indførte det valg, som jeg lige har talt om, hvor I tillader folk at komme ind, som lover at overholde loven, at respektere andres frihed, deres døtres frihed, som arbejder, lover at arbejde, og arbejder. I kan lave en kontrakt med dem, så hvis de ikke opfylder de krav, så sender I dem tilbage. Men jeg mener, at det er moralsk forkert at sige på forhånd, at ingen ikke-vestlige immigranter må komme til Danmark. Hvor regner I med at indvandrere skal komme fra? Fra Tyskland? Måske Sverige? Det ville være et tab for folk fra ikke-vestlige lande, men også et tab for Danmark, hvis man ikke kan finde den kombination af folk, der virkelig ønsker frihed og de lande, der byder på frihed, så de kan finde hinanden. Man skal ikke være naiv. Det er meget, meget vigtigt at slå fast, hvad Danmark ikke er, hvad Danmark ikke vil acceptere, men det er lige så vigtigt at angive klart de træk hos et menneske, som er velkommen. Det er meget vigtigt, ligesom jeres parti også

gør det, at forlange, at en person gennemfører overgangen for at blive borger, arbejder hårdt for at lære sproget, finder et arbejde, overholder loven og lover troskab mod den danske grundlov. Det har I fuldstændig ret i.

Den danske kultur med åbenhed, frihed, tolerance, det er det jeg beundrer og som jeg tilslutter mig. Og jeg troede at det var den kultur, som jeres unge parti ønsker at beskytte og bevare, og hvis det er tilfældet, er jeg på jeres hold. Hvis det ikke er tilfældet, så vil jeg gerne sige klart, at jeg ikke støtter udelukkelse af alle ikke-vestlige indvandrere over en kam, blot fordi de ikke kommer fra vesten.

Tak.